

Sygnatura akt IX Cupr 676/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 12-09-2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IX Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Piotr Łuczak

Protokolant:Mirosław Jabłoński

po rozpoznaniu w dniu 12-09-2014 r. we W.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...)L.

przeciwko P. W.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygnatura akt IX Cupr 676/14

UZASADNIENIE

Powód (...)z siedzibą w L. w elektronicznym postępowaniu upominawczym wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego P. W.kwoty 714,08 zł wraz ustawowymi odsetkami oraz kosztami postępowania.

Powód podał, że na podstawie umowy cesji przejął od firmy (...) S.A. prawa do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu świadczenia usług związanych z zawartą umową abonamentową. Pozwany natomiast nie wywiązał się z obowiązku zwrotu sprzętu stanowiącego własność zbywcy wierzytelności, który obciążył go z tego tytułu notą obciążeniową w kwocie 640 zł z terminem zapłaty do dnia 6 maja 2013 r. Na kwotę dochodzoną pozwem składa się należność stwierdzona notą obciążeniową oraz skapitalizowane odsetki za okres od dnia 7 maja 2013 r. do 27 marca 2014 r.

Postanowieniem z dnia 4 kwietnia 2014r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód VI Wydział Cywilny stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

Pozwany, któremu odpis pozwu oraz wezwanie na rozprawę doręczono skutecznie w trybie art. 139 kpc. nie złożył odpowiedzi na pozew ani nie stawił się na rozprawę.

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny :

W dniu 2 sierpnia 2010 r. P. W. zawarł z (...) S.A. umowę abonencką.

Dowód :

- ***umowa, k. 13-15***

W dniu 22 kwietnia 2013 r. Kierownik (...)spółki (...) S.A.J. W.wystawiła notę księgową dotyczącą abonenta P. W.. Na podstawie powyższej noty spółka obciążyła pozwanego kwotą 640 zł tytułem odszkodowania za niezwrócony sprzęt, z terminem płatności do dnia 6 maja 2013 r.

Dowód :

- ***nota obciążeniowa, k. 17***

W piśmie z dnia 22 kwietnia 2013 r. Kierownik (...)S.A. - M. K., wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 640 zł tytułem kary umownej za niezwrócony sprzęt - zgodnie z § 6 ust. 11 Regulaminu świadczenia usług.

Dowód :

- ***wezwanie do zapłaty, k. 16***

W dniu 21 października 2013 r. (...)z siedzibą w (...), jako nabywca, zawarła z (...) S.A.w W., jako zbywcą, umowę sprzedaży wierzytelności. Przedmiotem umowy było przeniesienie w rozumieniu art. 509 i nast. k.c. przez zbywcę na nabywcę bezspornych wierzytelności pieniężnych przysługujących zbywcy od abonentów, zwanych w umowie dłużnikami, wynikających z niezapłaconych należności z tytułu kar umownych za niezwrócenie w terminie udostępnionego sprzętu. Umowa była jednocześnie umową przekazania danych osobowych dłużników, stanowiącej Załącznik Nr 1 - Wykaz wierzytelności. Stanowiący integralną część umowy (...) Nr (...) - Wykaz wierzytelności, miał zawierać szczegółowe dane, w tym w szczególności: numer identyfikacyjny sprawy, datę zawarcia umowy z dłużnikiem, datę rozwiązania umowy z dłużnikiem, nazwisko i imię dłużnika, adres miejsca zameldowania, numery niezapłaconych not obciążeniowych, datę wystawienia not obciążeniowych, kwotę i termin płatności.

Dowód :

- ***umowa sprzedaży wierzytelności, k. 20 verte - 22***

Strona powodowa sformułowała adresowane do pozwanego pismo określone jako zawiadomienie o przelewie wierzytelności w kwocie 640 zł.

Dowód :

- ***zawiadomienie, k. 27***

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny, o czym stanowi art. 339 § 1 k.p.c. Na mocy art. 339 § 2 k.p.c. wydając wyrok zaoczny przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew, nie stawił się także na rozprawie. W przedmiotowej sprawie spełnione zostały zatem powyższe przesłanki do wydania wyroku zaocznego. Jednocześnie w ocenie Sądu nie wystąpiły przesłanki pozytywne zawarte w treści 339 § 2 k.p.c.

Należy wskazać, że niezależnie od wynikającego z przytoczonego wyżej domniemania prawdziwości twierdzeń powoda z rzeczywistym stanem rzeczy, Sąd ma każdorazowo obowiązek krytycznego ustosunkowania się do jego twierdzeń z punktu widzenia ich ewentualnej zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. W przypadku wątpliwości w tym przedmiocie, Sąd nie może wydać wyroku zaocznego, opierając się tylko na twierdzeniach powoda o okolicznościach

faktycznych. Należy przeprowadzić postępowanie dowodowe w celu wyjaśnienia powstałych wątpliwości (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 października 1998 roku, I CKU 85/98; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1997 roku, I CKU 115/97).

Zawarte w pozwie twierdzenia budziły wątpliwości Sądu, wobec czego uznał on za konieczne przeprowadzenie postępowania dowodowego, przy czym oddalił wnioski dowodowe powoda.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Normie tej w warstwie procesowej odpowiadają art. 3 k.p.c., zgodnie z którym strony zobowiązane są przedstawiać dowody i art. 232 k.p.c., według którego strony są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z jakich wywodzą skutki prawne.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż strona powodowa nie udowodniła swojej legitymacji czynnej. Strona powodowa nie wykazała nabycia wierzytelności wobec pozwanego w wysokości oznaczonej w pozwie.

W ocenie Sądu złożone do akt sprawy dokumenty, z których wynikać ma nabycie wierzytelności nie mogą stanowić wartościowego źródła dowodowego będącego podstawą ustaleń faktycznych w sprawie. Ze złożonej do akt sprawy umowy szczegółowej przelewu wierzytelności wynika, że przedmiotem przelewu były wierzytelności opisane w liście wierzytelności będącej załącznikiem do umowy, który stanowił integralną część umowy. Złożony do akt sprawy wydruk – częściowy wykaz wierzytelności, nie zawiera podpisu, nie jest więc dokumentem prywatnym. W świetle art. 245 k.p.c. wydruk nie zawierający niczyjego podpisu nie jest w ogóle dokumentem (wyrok SA w Lublinie z 13 września 2012 roku, I ACa 434/12, LEX nr 1220530). Dokumenty niepodpisane nie stanowią zatem dokumentu w rozumieniu art. 245 k.p.c. W żadnym zaś razie dokument ten nie może stanowić załącznika do umowy (listy wierzytelności).

W rozumieniu art. 509 k.c., który stanowi, że wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Przepis ten reguluje sprzedaż wierzytelności oznaczonej co do tożsamości i dla skuteczności takiej transakcji konieczne jest precyzyjne i konkretne oznaczenie przenoszonych wierzytelności.

Co prawda pełnomocnik powoda dołączył pochodzącą od pierwotnego wierzyciela umowę abonencką, notę obciążeniową i wezwanie do zapłaty, niemniej jednak dokument ten może stanowić co najwyżej dowód tego, że wierzytelność przysługiwała zbywcy wierzytelności.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.